Guerra i malenconia

Mireia Llorens presenta avui a Banyoles el seu assaig sobre l'escriptor anglès Siegfried Sassoon, que va ficcionar la seva experiència en la I Guerra Mundial

Mireia Llorens Foto: LLU S SERRAT.

Salvador Oliva i Miquel Berga, filòlegs practicants de l'anglofília; l'actor Genís Casals, que llegirà textos, i Mireia Llorens, autora de Siegfried Sassoon: L'experiència de la guerra i la seva transformació literària (Pagès Editors), participaran aquesta tarda en la presentació d'aquest llibre, que tindrà lloc a Banyoles, a la casa situada al número 43 del carrer Pere Alsius. Llorens, tècnica de Cultura a l'Ajuntament de Banyoles, ha concebut un acte per festejar l'edició d'un assaig que té el seu origen en la lectura d'una carta que T.E. Lawrence, és a dir Lawrence d'Aràbia, va adreçar a Robert Graves l'any 1928. A propòsit de Memoirs of a fox-hunting man (Memòries d'un caçador de guineus), el primer volum de la trilogia amb la qual l'escriptor anglès Siegfried Sassoon (1886-1967) va pouar de les seves experiències per escriure les memòries fictícies d'un personatge anomenat George Sherston, Lawrence va escriure: "Qualsevol pot captar la lletjor de la vida, però fer que allò delicadament bell ho sigui sense caure en la sensibleria.... ah, en això destaca el poeta."

Mireia Llorens, doctora en humanitats per la Universitat Pompeu Fabra després de llicenciar-se en filologia hispànica a la Universitat de Girona, va llegir aquest comentari epistolar mentre feia la seva recerca sobre com T.E. Lawrence va ficcionar la pròpia experiència novel·lesca en els seus relats, de manera fonamental a Els set pilars de la saviesa, obra entorn de la qual ella va escriure Autobiografía y ficción épica(Biblioteca Nueva). Lawrence, doncs, va dur Mireia Llorens a Siegfried Sassoon, que, aviat farà cent anys, era un jove anglès que, com tants d'altres, va allistar-se a l'exèrcit per combatre en la Primera Guerra Mundial responent convençut a un aclaparador reclam patriòtic. Però l'experiència al front, una carnisseria en la qual va morir bona part de la joventut europea de l'època, va transformar la consciència de Sassoon i també la seva literatura, que va convertir-se en transmissora d'una experiència de dol i de malenconia. La lectura de la trilogia de George Sherston, a través de la qual Sassoon va fer memòria de les seves vivències bèl·liques i de la seva conversió pacifista o almenys de la seva posició contrària als polítics que sacrificaven els soldats, va commoure Mireia Llorens. D'aquí, la filòloga, interessada pels textos entre la realitat i la ficció i que fan pensar sobre la construcció literària de la identitat, va dedicar la seva tesi doctoral a un escriptor que, essent contemporani dels grans autors modernistes anglesos, ocupa un lloc discret en la història de la literatura, si bé la poesia que va escriure quan era soldat i les memòries de George Sherston, publicades deu anys després d'acabada la guerra, van tenir un èxit notable en la seva època.

Mireia Llorens té present que Siegfried Sassoon va ser un de tantíssims joves anglesos que van allistar-se per combatre en la Primera Guerra Mundial, però també que formava part d'una classe benestant: "Ell vivia de rendes i duia una vida ociosa jugant al criquet, anant de cacera i escrivint versos com un poeta aficionat que publicava de manera privada sense obtenir gaire reconeixement. Molts de la seva condició van mantenir els seus privilegis a l'exèrcit, però ell va viure de ple l'horror de les trinxeres en una guerra en què, per guanyar un centímetre de terreny, podien arribar a morir milers de soldats." La guerra va transformar-lo: "D'una banda, com si participés d'un sentiment de culpa que el duia a exposar-se com ningú, participava en accions temeràries per les quals va ser ferit molts de cops. D'altra banda, tantes morts i tant de sofriment el van dur a denunciar els horrors de la guerra", explica Llorens. Afegeix que, en la conversió pacifista de Sassoon, hi va haver trobades

fonamentals: “Convalescent, en un hospital d'Oxford, va conèixer Robert Ross, que havia estat amic íntim d'Oscar Wilde, i que va introduir-lo en el cercle de Lady Ottoline Morrell, esposa del parlamentari pacifista Philip Morrell i amiga de Bertrand Russell. D'aquí va sortir-ne una declaració de Sassoon en contra de la guerra que va ser llegida al Parlament. El seu amic Robert Graves va intervenir i, per tal d'evitar-li un judici, va fer que li diagnostiquessin que patia neurosi de guerra.”

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 30-06-2012 Pàgina 47

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/555760-guerra-i-malenconia.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss